

Openlijke propaganda voor ‘omvolking’: ultralinks schrikt in Frankrijk nergens meer voor terug

Posted on 7 mei 2026 by René ter Steege

Een oprecht links persoon dient in woede te ontsteken bij woorden als ‘omvolking’ en ‘de grote vervanging’, *le grand remplacement*. Schandelijke, extreemrechtse complottheorieën, toch? Niet voor de ultralinkse Franse politicus Jean-Luc Mélenchon, die zondag zijn vierde kandidatuur voor het presidentschap aankondigde.

‘Wij belichamen La Nouvelle France, het Frankrijk van de grote vervanging, waar de ene generatie de andere vervangt. Zo is het sinds de eeuwigheid gegaan,’ aldus Mélenchon eerder dit jaar tot aanhangers in Toulouse.

Een opmerkelijke woordkeus, die hij van de uiterst rechtse Franse schrijver en denker Renaud Camus heeft overgenomen.

Eerder noemde de in 1951 in het Marokkaanse Tanger geboren Mélenchon zich een ‘*Maghrébin*’, iemand afkomstig uit de Maghreb, de weinig meer gebruikte

aanduiding voor Tunesië, Algerije en Marokko. '*Maghrébin*' kreeg in het Frans gaandeweg een ongunstige klank, als codewoord voor een Noord-Afrikaanse crimineel.

Autoritaire leider

Mélenchon, van Spaanse afkomst en voortreffelijk Spaans sprekend, verliet Tanger toen hij elf jaar was. Met zijn moeder begon hij in Normandië een nieuw bestaan. Hij beweert er voor '*bougnoule*' te zijn uitgemaakt, een scheldwoord voor een Noord-Afrikaan. 'Zoals velen onder u,' vertelde hij onlangs zijn toehoorders.

Mélenchon is de autoritaire leider van de door hem in 2016 gestichte partij La Franse Insoumise (LFI), de grootste linkse partij in Frankrijk. Bij de vorige presidentsverkiezingen, in 2022, scheelde het slechts 420.000 stemmen of niet Marine Le Pen, maar híj had het in de beslissende ronde opgenomen tegen president Emmanuel Macron.

Sindsdien speelt hij meer dan ooit de rassenkaart in de veronderstelling daarmee zijn beoogde, goeddeels allochtone, electoraat te plezieren: 69 procent van de Franse moslims stemde in 2022 op hem, volgens onderzoeker Jérôme Fourquet. Onlangs beweerde hij dat de Franse kathedralen niet zouden bestaan zonder de kennis van Arabische bouwmeesters uit Al Andalus, het deel van het Iberisch schiereiland waar de islamitische beschaving eeuwenlang de norm was.

Bij dezelfde gelegenheid prentte hij zijn gehoor in dat 'de mens' niet ontstond in Europa, maar in Afrika. Dat moeten jullie 'blanke lelijkerds' maar eens goed in de oren knopen, zei hij in de Parijse voorstad Saint-Denis waar LFI-kandidaat Bally Bakayoko, van Malinese afkomst, zojuist tot burgemeester was gekozen.

Rechtse media verweten Mélenchon prompt anti-blank racisme, hijzelf hield hij op een poging tot humor. Zijn tegenstanders bij de omroep CNews, Frankrijks best bekeken nieuwszender, kunnen er ook wat van. Daar was Bakayoko uitgemaakt voor een dominante mannelijke aap die het stadhuis van Saint-Denis als zijn apenrots beschouwt.

Op dat moment was de breuk tussen Mélenchons LFI en de gematigder Parti Socialiste (PS), waar hij ooit een bescheiden carrière had gemaakt, al onherstelbaar. Aanleiding vormden nieuwe beschuldigingen van antisemitisme, zoals zijn pogingen

om joodse namen overdreven 'Duits' uit te spreken. 'Jeffrey Epstein', pardon, Epstine, dat klinkt Russisch,' zei hij in februari bij een lFI-bijeenkomst. Ook verbasterde hij expres de naam van de linkse politicus Raphaël Glucksmann. Zijn publiek moest daar erg om lachen. Die antisemitische hondenfluitjes herinnerden aan de uiterst rechtse Jean-Marie Le Pen (1929-2025). Deze placht op bijeenkomsten van zijn Front National de namen van hem onwelgevallige politici en journalisten aan de volkswoede over te leveren. Bijna allemaal waren het Joden.

Joodse namen

Mélenchon heeft altijd geweigerd Hamas te veroordelen voor de gruwelen in Israël in oktober 2023, een 'gewapend offensief', volgens zijn partij. Wel kraakte hij parlementsvoorzitter Yaël Braun-Pivet toen zij kort daarop in Israël haar medeleven betuigde. De joodse Braun-Pivet had volgens Mélenchon 'haar kamp opgeslagen in Tel Aviv om de massamoord aan te moedigen', te weten Israëls respons. Een LFI-spotprent van een joodse tv-presentator herinnerde een commentator van *Le Monde* aan prenten in *Der Stürmer*, het verminken van joodse namen aan Franse schrijvers van antisemitische pamfletten als Louis-Ferdinand Céline.

Mélenchon was voor de PS, die hij in 2008 verliet, korte tijd staatssecretaris onder premier Lionel Jospin, later bezette hij zetels in beide kamers van het parlement. Inmiddels wijdt hij zich volledig aan het besturen van LFI en zijn kandidatuur bij de presidentsverkiezingen in de lente van volgend jaar. Tegenspraak leidt tot verstoting, schreven twee journalisten in hun vorig jaar verschenen boek *La Meute*. Als presidentskandidaat hoeft hij dus in eigen kring geen concurrentie te vrezen. Hoe anders is dat bij de gematigder concurrenten op links, waar de ene na de andere kansloze zich meldt. Alsof het trauma van de presidentsverkiezingen van 2002 al is vergeten, toen dankzij de versnippering van de linkse stem Jean-Marie Le Pen kon doordringen tot de beslissende tweede ronde.

De nederlaag in 2022 bracht Mélenchon ook successen. Zo kreeg hij in immigrantenwijken en in voorsteden als Saint-Denis bij Parijs meer dan zestig procent van de stemmen, tegen 22 procent landelijk. Meer dan ooit richt hij zich nu op deze '*quartiers populaires'*, wat ooit gewoon 'volksbuurten' betekende, maar waar de blanke arbeidersklasse goeddeels is vervangen door niet-westerse immigranten, hun nakomelingen en nareizigers. Het gaat daar voortvarend met de door Mélenchon gewenste '*créolisation*', een term die hij heeft gemunt. Hij woont,

na zijn scheiding van een volbloed Française, samen met een vrouw van Algerijnse afkomst, tevens LFI-parlementariër.

Bij een snelle rondgang van het tv-journaal van de publieke omroep, maandagavond, bleken vroegere stemmers op Mélenchon inmiddels te twijfelen. Zeker, zij waarderen 's mans keiharde opstelling tegen Israël, de 'kapitalisten' en de 'elites'. Maar met het klimmen der jaren is hij niet milder, maar fanatieker geworden. Te agressief, minachtend jegens anderen, een sloper van de eenheid op links, oordeelde een gepensioneerde werkneemster van het Parijse vervoersbedrijf. Ze beraadt zich nog.

Beslissend duel

Met flinke slagen om de arm houden waarnemers rekening met een beslissend duel om het Elysée, volgend jaar, tussen Mélenchon en Jordan Bardella of Marine Le Pen van het Rassemblement National. 'Extreemlinks' tegen 'extreemrechts', hoe opwindend zou dat zijn! Gevaarlijk ook, voor de stabiliteit van Frankrijk waar geweld altijd op de loer ligt. Mélenchon pochte zondag dat hij Bardella of Le Pen, die het beroep afwacht tegen haar veroordeling tot uitsluiting van deelname, 'gaat inmaken'. De eerder genoemde opiniepeiler Fourquet zei even later daar niets van te geloven.

Wynia's Week *verschijnt drie keer per week,* ***156 keer per jaar****, met even onafhankelijke als broodnodige artikelen en columns, video's en podcasts. De groei en bloei van Wynia's Week is te danken aan de donateurs. Doet u al mee? Doneren kan op verschillende manieren. Kijk* ***HIER****. Hartelijk dank!*